

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال یازدهم شماره ۴۳ پاییز ۱۳۹۵

مقایسه پیشرفت تحصیلی و شیوه‌های انضباطی والدین در دانشآموزان قدر و قربانی

مهدیه علیزاده^۱

میرمحمد میرناسب^۲

شهرام واحدی^۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه پیشرفت تحصیلی و شیوه‌های انضباطی والدین در دانشآموزان قدر و قربانی بود. با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشای تعداد ۷۵۰ نفر از دانشآموزان انتخاب و با توجه به معدل تحصیلی به دو گروه با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین تقسیم شدند. از بین این دانشآموزان با استفاده از پرسشنامه الیوس و روش نمره‌گذاری معلمان از شاخص‌های رفتاری قدری و قربانی شدن، تعداد ۲۳۶ نفر به عنوان دانشآموز قدر و قربانی سرند شدند و پرسشنامه فرزندپروری بامريند را تکمیل نمودند. نتایج حاصل از تحلیل آماری با استفاده از آزمون T مستقل و روش تحلیل واریانس چندمتغیره (MANOVA) نشان دادند که: (۱) بین دو گروه دانشآموزان دارای پیشرفت تحصیلی بالا و پایین از لحاظ رفتارهای قدری و قربانی شدن تفاوت معنی‌دار وجود دارد. (۲) دانشآموزان دارای پیشرفت تحصیلی بالا و پایین با توجه به شیوه‌های انضباطی والدین در میزان شیوع رفتارهای قدری و قربانی شدن با یکدیگر تفاوت معنی‌داری دارند. دلالتهای عمده این مطالعه در خصوص اهمیت توجه به پیشرفت تحصیلی و عوامل خانوادگی در بررسی پدیده‌ی قدری و قربانی شدن مورد بحث قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی: پیشرفت تحصیلی، شیوه‌های انضباطی والدین، قدر، قربانی

۱- دانشجوی کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه تبریز

۲- دانشیار گروه علوم تربیتی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز (نویسنده مسئول)

Email:mirnasab2006@gmail.com

۳- استاد گروه علوم تربیتی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

مقدمه

بیش از سه دهه است که قلدری^۱ در مدارس به عنوان یک مسئله اجتماعی، که به شکل جدی می‌تواند بر زندگی و عملکرد تحصیلی بسیاری از دانشآموزان تأثیر منفی بگذارد، شناسایی شده است (Rigby^۲, ۲۰۰۳؛ Smith^۳, ۲۰۰۴). قلدری رفتاری پرخاشگرانه یا آزاردهنده تعمدانه است که توسط یک فرد یا یک گروه از افراد در یک دوره زمانی به صورت مکرر اعمال می‌شود و شامل عدم توازن قدرت است (Nansel, Pilla, Ruan, Simons-Morto & Scheidt, ۲۰۰۱). رفتار قلدری از شایع‌ترین اشکال خشونت سطح پایین است (Chen & Astor, ۲۰۱۰^۴) که اگر مورد توجه قرار نگیرد به اشکال خطربناک خشونت تبدیل می‌شود (Burtsal & Artotot, ۲۰۱۰^۵). مطالعات مختلف در سراسر دنیا حاکی از شیوع پدیده قلدری در سطوح مختلف مقاطع تحصیلی و درگیری دانشآموزان با این پدیده است. ارزیابی‌ها از شیوع رفتارهای قلدری‌مانه در دوره نوجوانی بین ۱۵ تا ۷۰ درصد در منابع گوناگون گزارش شده است (Rose, Espelage, Aragon & Elliott, ۲۰۱۱). نتیجه تحقیقات زمینه‌یابی اخیر، میزان شیوع قلدری را در بین دانشآموزان کشورهای مختلف قریب به ۵۰ درصد گزارش می‌کند (Wang, Lai & Lo, ۲۰۰۸؛ Henningham, Gardner & Sowan, ۲۰۰۹؛ Black, Wielenz & Washington, ۲۰۱۰)، که آمار ارائه شده نشان‌دهنده رشد قابل توجه قلدری می‌باشد و در مقابل شیوع روزافزون پدیده مذکور عده‌ای از افراد به دلیل برخی خصیصه‌ها قربانی^۶ می‌شوند.

مفهومی که در ادبیات پیشین همواره، همراه با قلدری می‌آید، قربانی است. دانشآموزان ضعیف جهه، قربانی یک سلسله رفتارهای مشکل‌ساز در مدرسه هستند که این رفتارها مسائل کوچک انسباطی تا قربانی واقع شدن جنایی را در برمی‌گیرد (Dibord, Karp, ۱۳۸

1- bulling

3- Smith

5- Chen & Astor

7- Rose, Espelage, Aragon & Elliott

9- Henningham, Gardner & Susan Walker

11- victim

2- Rigby

4- Nansel, Overpeck, Pilla, Ruan , Simons-

Morto & Scheidt

6- Yurtal & Artut

8- Wong, Lok, Lo & Ma

10- Black, Weinles & Washington

مور و استفان^۱، ۲۰۰۰). محققانی که مشکلات مربوط به خشونت در مدارس را از ابعاد مختلف بررسی کرده‌اند، دریافت‌هایند که قدری دارای تأثیرات کوتاه‌مدت و بلندمدت متعددی در حیطه‌های جسمانی، روانی، اجتماعی و عاطفی در قدر، قربانی، و تماشاگر است (ریگی، ۲۰۰۳). هر کدام از این سه دسته می‌توانند با طیفی از مشکلات افسردگی، اعتقاد به نفس پایین و روان‌پریشی بزرگ‌سالی گرفته تا خودکشی و اعمال خشونت در قبال سایرین دست و پنجه نرم کنند، حتی این مشکلات به بزرگ‌سالی کشیده می‌شود (هاریس، پتری و ویلگبی^۲، ۲۰۰۲). نادیده گرفتن پدیده قدری روند آموزش را با اختلال روبرو می‌سازد. محققان اذعان کرده‌اند که ارائه هر گونه برنامه آموزشی در جهت بهبود عملکرد تحصیلی نوجوانان، بدون مداخلات مناسب در زمینه تجربه قدری و کاهش آن مؤثر نخواهد بود (جوونن، وانگ و اسپینوزا^۳، ۲۰۱۱). بنابراین می‌توان گفت که وقوع خشونت در میان دانش‌آموزان به‌متابه یک مشکل خاص سلامت ملی مطرح است که اثرات سوئی بر پیشرفت تحصیلی^۴ افراد بر جا می‌گذارد. از این رو پیشگیری اولیه قدری از سطوح آغازین اجتماعی شدن، که همان سنین ورود به مدرسه است کاملاً ضروری است (فلانری و هوف^۵، ۱۹۹۹).

اصطلاح پیشرفت تحصیلی عبارت است از میزان دستیابی دانش‌آموزان به اهداف آموزشی از پیش‌تعیین شده، که انتظار داریم در کوشش‌های یادگیری خود به آنها برسند (پاریس و وینگردد^۶، ۲۰۰۱). لذا حصول به اهداف آموزشی با وجود آشتفتگی‌های جسمی، روحی، اجتماعی، روانی و رفتاری امری مشکل و غیرممکن می‌باشد. پژوهشگران تأثیر سوء‌پدیده قدری را بر موفقیت تحصیلی مورد تأیید قرار داده‌اند. در راستای ارتباط بین قدری و سطح علمی مدرسه در دانش‌آموزان سالم کالیفرنیا گزارش‌ها حاکی از آن است که مدارس با شاخص عملکرد علمی بالا، به‌طور قابل توجهی میزان پایینی از قدری را در مقایسه با مدرسه‌هایی با شاخص عملکرد علمی پایین، حتی بعد از تعدیلات اجتماعی

1- De Bord, Karen , Moore & Stephanie
3- Juvonen, Wang & Espinoza
5- Flannery & Huff

2- Harris , Petrie & Willoughby
4- academic achievement
6- Paris & Winograd

- اقتصادی صورت گرفته در این مدارس نشان می‌دهند (هانسون، آستین و ژنگ^۱، ۲۰۱۰). افرادی که قربانی شده‌اند قادر به دریافت حداکثر بهره از آموزش و یادگیری در مدرسه نمی‌باشند، چون بیشتر اثری این افراد برای تلاش در جهت حفظ امنیت صرف می‌شود (امور^۲، ۲۰۱۰). اضطراب ناشی از قلدری یادگیری را مشکل، توانایی تمرکز را کم و در نهایت بر توانایی درک و حفظ اطلاعات تأثیر سوء می‌گذارد. قلدری هم چنین بر روی دانش‌آموزانی که شاهد قلدری هستند تأثیر گذاشته و ممکن است ترس و اضطراب آنها را افزایش داده و یا دانش‌آموزان را از کارهای مدرسه‌شان منحرف ساخته و مانعی در جهت توانایی آنها برای یاد گرفتن باشد (دادگر، ۱۳۸۹). تحقیقات رابطه‌ی بین مواجهه و تجربه خشونت را با افت تحصیلی کودکان (هارت، مالمود، بروودسکی و جیانتا^۳، ۲۰۰۱) و نوجوانان (جوونن، وانگ و اسپینوزا، ۲۰۱۱) گزارش کرده‌اند. بهویژه آن که جدیدترین مطالعات بر وجود رابطه قوی بین موفقیت تحصیلی و قلدری نوجوانان صحه گذاشته است (هامیگ و جوزکویسکی^۴، ۲۰۱۳). برخورد مؤثر با زورگویی، ابزاری در جهت بهبود فضای مدرسه، افزایش دادن پیشرفت تحصیلی و کشیدن عنان رفتارهای خشونت‌بار در مدرسه می‌باشد (بیتی و الکسیف^۵، ۲۰۰۸). در کل همه کودکان، دارای سطحی از مشکلات رفتاری‌اند که به مرور زمان با رشد کودک تغییر می‌کند. بهدلیل تعامل مستمر والدین با کودکان، آنچه بیشترین تأثیر را در این تغییر دارد، مهارت‌های فرزندپروری است.

فرزنندپروری به روش‌ها و رفتارهای ویژه گفته می‌شود که جداگانه یا در تعامل با یکدیگر بر رشد کودک تأثیر می‌گذارد، در واقع پایه و اساس شیوه فرزندپروری مبین تلاش‌های والدین برای کنترل و اجتماعی کردن کودکانشان است (بامریند، ۱۹۹۱). هیچ جامعه‌ای نمی‌تواند ادعای سلامت کند، چنان‌چه از خانواده‌ای سالم برخوردار نباشد (زارعی، ۱۳۸۹). معمولاً کودکان قلدر الگوهای خوب رفتاری در خانواده و اجتماع ندارند.

1- Hanson, Austin & Zheng
3- Hurt, Malmud, Brodsky & Giannetta
5- Beaty & Alexeyev

2- O'Moore
4- Hammig & Jozkowski
6- Baumrind

والدین این کودکان علاقه به استفاده از خشونت را دارند و این کودکان نیز یا قربانی خشونت در خانواده بوده‌اند، یا اینکه این رفتار را از والدین و اطرافیان خود آموخته‌اند. بر اساس نتایج یک تحقیقی، نگرش مثبت والدین به پرخاشگری، سبک فرزندپروری مستبدانه، تأکید صرف به آموزش و عملکرد تحصیلی با رفتارهای قدری دانش‌آموزان کلاس‌های هفتم تا نهم همبستگی مثبت دارد (لی^۱، ۲۰۱۰). سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه نیز، با بزهکاری و پرخاشگری که ناشی از کمبود ناظرات والدین و بی‌تفاوتوی والدین در این سبک است، ارتباط دارد (رینالدی و هاو^۲، ۲۰۱۱). انتظار می‌رود مشکلات رفتاری کودکان طی ۲ تا ۹ سالگی کاهش یابد، اما مشکلات برخی کودکان به‌واسطه فرزندپروری ناکارآمد، در این دوره افزایش می‌یابد و با انتقال به دوران بعدی مشکلاتی از قبیل بزهکاری، طرد همسالان، اخراج از مدرسه، اعمال مجرمانه و خشونت بین فردی را در سنین نوجوانی و بزرگسالی پیش‌بینی می‌کند (کبلی و اگدن^۳، ۲۰۰۹). مبنی بر نتایج به‌دست آمده از پژوهش پلنگی (۱۳۹۱) سبک‌های فرزندپروری والدین دانش‌آموزان قlder و غیرقلدر با هم فرق دارد. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که میانگین نمرات دانش‌آموزان قlder در سبک‌های مستبدانه و سهل‌گیر (بی‌توجه) که نشان‌دهنده نوعی غفلت از کودک است، بیشتر است و این در حالی است که دانش‌آموزان غیرقلدر بیشتر سبک‌های مقدارانه را نشان می‌دهند.

تاکنون در جامعه ما درباره قدری در مدارس و تأثیر آن بر افراد و عملکرد آنها بررسی چندانی صورت نگرفته است (چالمه، ۱۳۹۲)، ولی آنچه روشن است این است که زورگویی یک شبه از میان نمی‌رود (بیتی و الکسی‌یف، ۲۰۰۸) و برای از میان بردن آن به عزم پایدار و تعهد به ایجاد محیط سالم آموزشی و تربیتی نیاز است. بنابراین با لحاظ کردن نقش بی‌بدیل خانواده در روند شکل‌گیری رفتارهای فرزندان و با اذعان به توجه و انعکاس رسانه‌ها به افزایش خشونت در بین جوانان و شیوع بالای قدری در مدارس به عنوان یک معضل پر مخاطره که می‌تواند روند یادگیری را مختل سازد، اهمیت ارائه

1- Lee

2- Rinaldi & Howe

3- Kjø bli & Ogden

آموزش‌های مناسب و اجرایی برای خانواده‌ها بیش از پیش برجسته می‌شود. لذا، با توجه به رابطه منفی تجربه خشونت و موفقیت تحصیلی و در سطحی وسیع‌تر با موفقیت‌های زندگی، و با اشراف به اهمیت شیوه‌های انضباطی والدین در بروز قلدری به عنوان زیرمجموعه‌ای از رفتارهای پرخاشگرانه (رضایی و خداخواه، ۱۳۸۸)، بر اساس ادبیات پژوهشی فرضیه‌های زیر مطرح شد؛ فرضیه‌ها: ۱) میزان رفتارهای قلدری در بین دانش‌آموzan با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین متفاوت است. ۲) میزان رفتارهای قلدری در بین دانش‌آموzan با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین متفاوت است. ۳) میزان شیوع رفتارهای قلدری دانش‌آموzan با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین، با توجه به شیوه‌های انضباطی والدین متفاوت است. ۴) میزان شیوع رفتارهای قربانی دانش‌آموzan با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین، با توجه به شیوه‌های انضباطی والدین متفاوت است.

روش

جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه‌ی دانش‌آموzan پسر و دختر پایه هفتم و هشتم مقطع راهنمایی در شهرستان جلفا در سال تحصیلی ۹۴-۱۳۹۳ بودند که بر اساس گزارش اداره آموزش و پرورش حدود ۱۴۹۲ نفر می‌باشد. انتخاب دانش‌آموzan در این مقاطع تحصیلی، به این علت است که انواع زورگویی بهویژه زورگویی‌های کلامی در مدارس راهنمایی شایع است (برزگری‌بفروی و خضری، ۱۳۹۲). روش نمونه‌گیری پژوهش حاضر به‌شیوه نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های همراه با سرنده کردن می‌باشد. بدین صورت که ابتدا از بین مدارس شهرستان جلفا به‌طور تصادفی چند مدرسه انتخاب و از بین مدارس انتخاب شده، به‌طور تصادفی چند کلاس به‌عنوان نمونه انتخاب می‌شود. از جامعه آماری پژوهش حاضر نمونه‌ای قریب به ۷۵۰ نفر از دانش‌آموzan مدارس شهرستان جلفا که دارای پیشرفت تحصیلی بالا و پایین می‌باشند به‌طور تصادفی انتخاب شدند. سرانجام با سرنده کردن از طریق نامگذاری معلمان با توجه به شاخص‌های تعریف شده رفتار قلدری و قربانی و پرسشنامه الیوس، ۲۳۶ نفر به‌عنوان نمونه نهایی در گروه افراد قلدر و قربانی پژوهش جای گرفتند و پرسش‌نامه فرزندپروری با مریند را تکمیل نمودند.

ابزارهای گردآوری داده‌ها

پرسشنامه قدری-قربانی الوبوس: پرسشنامه قدری / قربانی، از سری پرسش‌نامه‌های خود گزارش‌دهی است که در سال ۱۹۸۶ توسط دان الوبوس ساخته شده و در سال ۱۹۹۶ مورد تجدیدنظر قرار گرفته است. این پرسشنامه شامل ۳۹ سوال در مقیاس لیکرت است، که به تجربیات دو ماه گذشته مربوط به قدری افراد می‌پردازد. سوالات پرسشنامه مشتمل بر سوالاتی در شکل‌های مختلف قدری است. روایی و پایابی پرسشنامه از طریق اجرا در گروه ۵۰۰ نفری از دانش‌آموزان دختر و پسر ۱۱-۱۶ ساله نروژی در سال ۱۹۹۴ توسط سازنده پرسشنامه از طریق همبستگی درون، ۸٪ و ۹٪ گزارش گردید. فلیشور، ریدلیون، فوج و بارنس^۱ در سال ۲۰۰۳ پایابی این پرسشنامه را از طریق بازآزمایی در بین دانش‌آموزان دوره متوسطه افريقا برآورد کردند و دامنه‌ای بین ۴۲٪ و ۶۰٪ را برای آن گزارش کردند. آنان در سال ۲۰۰۴ روایی پرسشنامه را از طریق همبستگی با پرسشنامه رفتارهای پرخطر، رفتارهای ضداجتماعی ۵۲٪ گزارش نمودند (شهریارفر، ۱۳۹۲، به نقل از نامدار، ۱۳۹۲). با توجه به اینکه پرسشنامه الوبوس در ایران مورد مطالعات هنجاریابی گستردۀ واقع نشده است به منظور تعیین نقطه برش نمرات دو دهک بالا به عنوان افراد قدر و قربانی انتخاب شده‌اند.

گزارش معلمان براساس شاخص‌های رفتار قدری و قربانی شدن

علاوه بر پرسشنامه الوبوس، دانش‌آموزان قدر و قربانی با توجه به نامگذاری معلمان بر اساس شاخص‌های قدری و قربانی انتخاب نهایی شدند. به منظور استفاده از گزارش معلم جهت تعیین تعداد افراد قدر و قربانی، ابتدا شاخص‌های رفتار قدری و قربانی با استفاده از پیشینه‌ی نظری و پرسشنامه‌های قدری و قربانی استخراج شد و متعاقباً، بر حسب گزارش معلم از میزان شاخص‌های رفتار قدری و قربانی، تعداد افراد قدر و قربانی شناسایی شدند. شاخص‌های رفتار قدری از قبیل: مسخره کردن، صدا کردن افراد با نام و القاب زشت، محروم کردن از گروه دوستان، لگد زدن و هل دادن و... می‌باشند.

1- Fletcher, Reid Lyon, Fuch & Barnes

در صورتی موارد ذکر شده به عنوان رفتار قلدری شناخته می‌شود که: بیش از یک بار رخداده باشد، به عمد انجام شوند و در برابر اشخاص ضعیفتر از خود انجام شوند. همچنین شاخص‌های رفتار قربانی عبارت‌انداز: نامیده شدن با القاب و اسمای آزاردهنده، مسخره شدن توسط داشت‌آموزان دیگر، طرد شدن از جمع دوستان، کتک خوردن و... لازم به ذکر است که این ویژگی‌ها باید، بیش از یک بار رخداده باشد، به عمد انجام شوند و از سوی اشخاص قوی‌تر از خود انجام گردد.

ابزار پیشرفت تحصیلی: در این پژوهش معدل نیمسال سال تحصیلی دانش‌آموزان به عنوان شاخص پیشرفت تحصیلی در نظر گرفته می‌شود. دانش‌آموزان با کسب معدل ۱۸ و بالاتر از ۱۸ با پیشرفت تحصیلی بالا، و دانش‌آموزان با کسب معدل ۱۶ و پایین‌تر از ۱۶ با پیشرفت تحصیلی پایین در نظر گرفته می‌شوند.

پرسشنامه شیوه‌های فرزندپروری با مریند: پرسشنامه شیوه فرزندپروری با مریند، توسط با مریند تدوین شده است، که شامل ۳۰ سوال است که شیوه‌های فرزندپروری والدین را می‌سنجد. ۱۰ عبارت آن شیوه اقتدار منطقی، ۱۰ عبارت شیوه استبدادی و ۱۰ عبارت شیوه آزادگذاری والدین را می‌سنجد. سوالات شماره ۴، ۸، ۱۱، ۲۰، ۲۲، ۲۳، ۲۷، ۳۰ اقتدار منطقی، سوالات شماره ۲، ۳، ۱۸، ۱۶، ۱۵، ۹، ۷، ۳، ۲۶، ۲۵ شیوه استبدادی و سوالات شماره ۱، ۵، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۷، ۱۹، ۲۱، ۲۴، ۲۸ شیوه آزادگذاری را می‌سنجد. نمره‌گذاری این پرسشنامه شامل ۵ گویه؛ کاملاً مخالفم، مخالفم، نظری ندارم، موافقم، کاملاً موافقم است. که نمره‌گذاری آن به ترتیب ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ می‌باشد. اسفندیاری، (۱۳۷۴) روایی صوری این پرسشنامه را با استفاده از نظر ده نفر در زمینه روانشناسی و روانپژوهشی بالا، گزارش کرده است. عبادی آسایش (۱۳۸۷) برای تعیین پایایی آن از روش بازآزمایی استفاده کرد. بعد از گذشت یک هفته میزان پایایی برای آزادگذاری %۶۹ برای استبدادی ۷۷٪ و برای اقتدار منطقی ۷۳٪ محاسبه نمود (چاپاری، ۱۳۹۱). همچنین بوری^۱ (۱۹۹۱) میزان پایایی پرسشنامه با مریند را با روش بازآزمایی، ۸۱٪ برای سبق

سهم‌گیرانه، ۹۲٪ برای سبک مستبدانه و ۹۲٪ برای سبک مقتدرانه گزارش کرده است. هم‌چنین وی در مورد میزان اعتبار پرسشنامه رابطه بین سهم‌گیر بودن و مستبد بودن را ۵۰٪ و هم‌چنین رابطه بین مقتدر بودن و مستبد بودن را ۵۲٪ در مادران، منفی یافته است.

یافته‌ها

از مجموع ۱۲۳ دانشآموز قدر، ۴۰ دانشآموز قدر دارای معدل بالا و ۸۳ دانشآموز قدر دارای معدل پایین هستند، همچنین از مجموع ۱۱۳ دانشآموز قربانی، حدود ۵۰ دانشآموز قربانی دارای معدل بالا و ۶۳ دانشآموز قربانی دارای معدل پایین هستند. طبق نتایج حاصل شده، میانگین و انحراف استاندارد رفتارهای قدری دانشآموزان با معدل بالا چنین میانگین و انحراف استاندارد رفتارهای قربانی دانشآموزان با معدل بالا ($\bar{x} = ۳۹/۴۰$, $SD = ۵/۲۲$) و با معدل پایین ($\bar{x} = ۴۴/۶۱$, $SD = ۵/۹۶$) می‌باشد. هم‌چنین میانگین و انحراف استاندارد رفتارهای قربانی دانشآموزان با معدل بالا ($\bar{x} = ۵۱/۷۶$, $SD = ۵/۰۱$) و با معدل پایین ($\bar{x} = ۶۶/۰۴$, $SD = ۵/۶۱$) می‌باشد. مندرجات جدول (۱) میانگین و انحراف استاندارد دانشآموزان قدر و قربانی با معدل بالا و پایین را با توجه به شیوه‌های فرزندپروری والدین نشان می‌دهد.

جدول (۱) توصیف میانگین و انحراف استاندارد دانشآموزان قدر و قربانی با معدل بالا و پایین با توجه به شیوه‌های فرزندپروری والدین

متغیر	دانشآموزان با معدل پایین				دانشآموزان با معدل بالا			
	سبک مقتدرانه	سبک مستبدانه	قربانی	سیک آزاد گذاری	سبک مقتدرانه	سبک مستبدانه	قربانی	سیک آزاد گذاری
سبک مقتدرانه	۴/۲۸	۳۰/۳۷	۳/۵۷	۲۸/۱۵				
سبک مستبدانه	۶/۸۹	۲۶	۶/۰۶	۳۶/۳۶	قلدر			
قربانی	۷/۹۱	۳۱	۷/۵۳	۲۲/۷۴				
سیک آزاد گذاری	۲/۶۵	۳۱/۸۳	۲/۹۸	۲۸/۸۴	سبک مقتدرانه			
سبک مقتدرانه	۶/۵۸	۲۴/۵	۵/۱۴	۳۷/۸۸	سبک مستبدانه			
سبک مستبدانه	۵/۶۲	۳۱	۳/۹۷	۲۰/۳۶	قربانی			
قربانی					سیک آزاد گذاری			

مندرجات جدول (۱) میزان رفتارهای قلدری و قربانی شدن دانشآموزان دارای معدل بالا و پایین را با توجه به شیوه‌های فرزندپروری والدین توصیف می‌کند.

به‌منظور مقایسه دانشآموزان با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین در میزان رفتارهای قلدری و قربانی، از روش t مستقل استفاده شده است که نتایج آن در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول (۲) نتایج آزمون معنی‌داری t مستقل برای مقایسه دانشآموزان قلدر با معدل بالا و پایین

		همگنی واریانس		متغیر					
		T	مستقل						
استاندارد	میانگین	تفاوت معناداری	درجه آزادی	سطح	تفاوت خطای میانگین	T	sig	F	گروه‌ها
۱/۱۰	۵/۲۱	-۰/۰۰۱	۱۲۱	۴/۷۲	-۰/۳۸	-۰/۷۵			رفتارهای قلدری
۰/۹۷	۱۴/۲۸	-۰/۰۰۱	۱۱۱	۱۴/۶۸	-۰/۸۱	-۰/۰۵			رفتارهای قربانی شدن

همان‌گونه که نتایج جدول (۲) نشان می‌دهد t به‌دست آمده در سطح $P<0/05$ معنی‌دار می‌باشد یعنی بین دو گروه دانشآموزان دارای معدل بالا و پایین از لحاظ رفتارهای قلدری و قربانی تفاوت وجود دارد و دانشآموزان دارای معدل پایین رفتارهای قلدری و قربانی بیشتری نسبت به دانشآموزان دارای معدل بالا دارند. به‌منظور تحلیل داده‌های و مقایسه دو گروه از دانشآموزان با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین در میزان رفتارهای قلدری و قربانی شدن با توجه به شیوه‌های فرزندپروری از روش تحلیل واریانس چندمتغیره استفاده شده است. با توجه به اینکه شرط همگنی واریانس‌ها برای انجام آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره برقرار است، قبل از تحلیل واریانس چندمتغیره برای تعیین اثر متغیر گروه در متغیرهای پژوهش از آزمون اثر لامبای ویلکز استفاده شده است. نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره شیوه‌های فرزندپروری والدین در دانشآموزان قلدر ($P<0/0001$, $F=8/81$, $\Lambda=0/81$) و دانشآموزان قربانی ($P<0/0001$, $F=26/68$, $\Lambda=0/57$) می‌باشد. بدین ترتیب نسبت F به‌دست آمده در سطح $P<0/0001$ معنادار است. بنابراین بین دو گروه از دانشآموزان قلدر و قربانی دارای معدل بالا و پایین حداقل در یکی از خرده‌مقیاس‌های شیوه‌های انتسابی تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره برای مقایسه گروه‌ها از لحاظ تک تک خرده مقیاس‌های شیوه‌های انطباطی در جدول (۳) و (۴) ارائه شده است:

جدول (۳) تحلیل واریانس چند متغیره تک تک خرده‌مقیاس‌های متغیر سبک‌های فرزندپروری در دانش‌آموzan قدر با معدل بالا و پایین

متغیرهای مقایسه‌ای	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	F	سطح معنی‌داری
گروه	۲۳۸/۷۵	۲۳۸/۷۵	۱	۰/۰۰۰۱
مستبدانه	۷۷۵/۸۸	۷۷۵/۸۸	۱	۰/۰۰۰۱
آزادگذاری	۳۴۰/۴۳	۳۴۰/۴۳	۱	۰/۰۱
خطا	۲۲۱۹/۸۵	۱۸/۳۴	۱۲۱	-
مستبدانه	۴۸۶۵/۱۵	۴۰/۲۰	۱۲۱	-
آزادگذاری	۷۱۰۲/۰۸	۵۸/۶۹	۱۲۱	-
کل	۱۰۵۴۹۶	-	۱۲۳	۰/۰۱
مستبدانه	۱۵۳۰۴۴	-	۱۲۳	-
آزادگذاری	۷۷۷۱۶	-	۱۲۳	-

جدول (۴) تحلیل واریانس چند متغیره تک تک خرده‌مقیاس‌های متغیر سبک‌های فرزندپروری در دانش‌آموzan قربانی با معدل بالا و پایین

متغیرهای مقایسه‌ای	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	F	سطح معنی‌داری
گروه	۲۴۷/۳۱	۲۴۷/۳۱	۱	۰/۰۰۰۱
مستبدانه	۲۱۸۷/۷۸	۲۱۸۷/۷۸	۱	۰/۰۰۰۱
آزادگذاری	۴۵۹/۶۹	۴۵۹/۶۹	۱	۰/۰۰۰۱
خطا	۸۹۱/۱۰	۸/۱۰	۱۱۰	-
مستبدانه	۳۷۶۱/۲۰	۳۴/۱۹	۱۱۰	-
آزادگذاری	۲۵۲۶/۷۲	۲۲/۹۷	۱۱۰	-
کل	۱۰۲۹۶۱	-	۱۱۲	۰/۰۰۰۱
مستبدانه	۱۳۵۳۵۳	-	۱۱۲	-
آزادگذاری	۵۷۹۴۵	-	۱۱۲	-

با توجه به مندرجات جداول (۳) و (۴) بین دو گروه مورد مطالعه در خرده‌مقیاس‌های شیوه‌های اضباطی والدین که شامل سبک اقتدار منطقی، سبک مستبدانه و سبک آزادگذاری می‌باشد تفاوت معنی‌داری وجود دارد. به عبارت دیگر چنین استنباط می‌شود که دانش‌آموزان قدر و قربانی با معدل بالا و پایین دارای شیوه‌های اضباطی متفاوتی هستند.

بحث و نتیجه‌گیری

طبق نتایج به دست آمده از تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط روش‌های آماری مشخص شد که تفاوت معناداری در میانگین نمرات رفتارهای قدری و قربانی شدن در دانش‌آموزان با پیشرفت تحصیلی بالا و پایین با توجه به شیوه‌های اضباطی والدین وجود دارد. به این معنی که میزان رفتارهای قدری و قربانی شدن در دانش‌آموزان با پیشرفت تحصیلی پایین، بیشتر از میزان رفتارهای مذکور در دانش‌آموزان با پیشرفت تحصیلی بالا می‌باشد. نتایج تحقیقات جوونن، وانگ و اسپنوزا (۲۰۱۱)، هامیگ و جوزکویسکی (۲۰۱۳)، هانسون، آستین و ژنگ (۲۰۱۰) نشان داده‌اند که رفتارهای همراه با پرخاش را در پیش می‌گیرند با عملکرد تحصیلی ضعیف مواجه می‌شوند. مرور یافته‌های موتاپا، والنت، گالاهر، رورباخ و انگر^۱ (۲۰۰۴)، شوارتز، گارمن، ناکاما تو و توبیلین^۲ (۲۰۰۵) و امور (۲۰۱۰)، نیز بیانگر تأثیر منفی رفتار قربانی شدن بر عملکرد تحصیلی می‌باشد. رفتار مشکل‌ساز قدری بر حیطه‌های مختلف جسمانی، روانی، اجتماعی و عاطفی فرد قدر تأثیر سوء می‌گذارد. افراد قدر معمولاً توان مهار رفتار خود را ندارند و چنین ناسازگاری‌های رفتاری، در عملکرد مدرسه و رابطه با دوستان اختلال ایجاد می‌کند. هم‌چنین پدیده قدری بر احساس امنیت فرد قربانی تأثیر سوء دارد. در حقیقت اضطراب ناشی از قدری یادگیری را مشکل، توانایی تمرکز را کم و در نهایت بر توانایی درک و حفظ اطلاعات تأثیر سوء می‌گذارد (دادگر، ۱۳۸۹).

1- Moutappa, Vallent, Gallaher, Rohrbach & Unger   2- Schwartz, Gorman, Nakamoto & Toblin

همچنین نتایج پژوهش نشان دادند سبک فرزندپروری در دانشآموزان قدری که پیشرفت تحصیلی پایینی دارند، استبدادی و در دانشآموزان قدری که پیشرفت تحصیلی بالا دارند، مقدار و سهل‌گیر می‌باشد. نتایج تحقیق لی (۲۰۱۰)، میلر-لوییز و همکاران^۱ (۲۰۰۶) و (بیرامی و علائی، ۱۳۹۱)، ارتباط بین شیوه تربیتی مستبدانه را با قدری نوجوانان تأیید می‌کند و مروء ادبیات پژوهشی، مطالعاتی از قبیل نتایج تحقیق میرزا، میتراچهرزاد و یعقوبی (۱۳۸۸) را که نشان داد فرزندان ایرانی متعلق به خانواده‌های قاطع، به طور کلی از مهارت اجتماعی کمتری برخوردارند و نتایج پژوهش‌های (رینالدی و هاو، ۲۰۱۱)، (هیبتی، ۱۳۸۱) و پلنگی (۱۳۹۱)، که بر رابطه بین سبک تربیتی سهل‌گیرانه و قدری تأکید دارد را، نمایان می‌کنند. مطابق با نظریه‌های یادگیری اجتماعی و کنترل اجتماعی، والدین به دو صورت مستقیم (از طریق الگوبرداری و تقویت اجتماعی) و غیرمستقیم (از طریق شکل‌دهی ادراکات و نگرش‌ها) بر رفتارهای اجتماعی و هیجانات فرزندانشان تأثیر می‌گذارند (بیرامی و علائی، ۱۳۹۱). مشاهده خشونت موجود بین والدین و تنبیه بدنه کودکان توسط والدین، کودکان را به سمت خشونت سوق می‌دهد. نتیجه پژوهش مهرافزا (۱۳۸۳) نشان داد که بین شیوه مستبدانه با پیشرفت تحصیلی ارتباط منفی و معنادار وجود دارد. تداوم خشونت والدین مستبد سبب تضعیف روحیه و عدم تأمین نیازهای روحی و روانی کودک می‌شود. بدین ترتیب اولین آثار خستگی روحی دانشآموز را می‌توان در کیفیت نمرات درسی آنها مشاهده کرد. والدین مقدار با اعمال مقررات سخت و پافشاری بر اجرای این مقررات به احساس انزوا، افسردگی و در نهایت پرخاشگری فرزندان منجر می‌شوند. کودکان والدین مقدار دارای پیامدهای تحصیلی مطلوب (بوگتال و گروسس، ۲۰۰۶) هستند. لذا در خانواده‌هایی که جو اجتماعی و عاطفی سالم حاکم است، کودک از سلامت روانی و پختگی عاطفی و رشد اجتماعی بهتری برخوردار است که طبعاً در یادگیری وی تأثیر تعیین‌کننده دارد. والدین دارای کنترل سهل‌گیرانه، بر کارهایی که باید کودک انجام دهد ناظرت نکرده و او را به انجام

1- Miller-lewis, Baghurst, Sawyer, Prior, 2- Bugental & Grusec
Clark, Arney & Carbone

قوانين ترغیب نمی‌کند (گرونیک^۱، ۲۰۰۳). بدین ترتیب کودک پرورش یافته با سبک تربیتی سهل‌گیرانه که با هیچ نظارت و محدودیتی از طرف والدین مواجه نیست، با داشتن اعتماد به نفس پایین و نقص خود کترلی، هنگام برآورده نشدن انتظارات به خشونت متولّ می‌گردد. نتیجه تحقیقات مهرافزا (۱۳۸۳) هم نشان داد که بین شیوه سهل‌گیرانه با پیشرفت تحصیلی فرزند ارتباط مثبت و معنی‌دار وجود دارد. در این شیوه تربیتی، والدین بی‌قید و شرط نیازهای کودکان را برآورده می‌کنند، تقاضا کم و پاسخ‌دهی زیاد است. بدین ترتیب با نبود دل‌مشغولی‌های مالی افراد با فراغ بال به تحصیل می‌پردازند و والدینی که در تکریم شخصیت فرزندان و رفتار محبت‌آمیز با آنان از هیچ‌گونه کوششی درین نمی‌ورزند، بیش از دیگران شاهد تحصیلات موفقیت‌آمیز فرزندان خود خواهند بود.

پژوهش حاضر هم چنین حاکی از آن است که سبک فرزندپروری در دانش‌آموzan قربانی با پیشرفت تحصیلی پایین، استبدادی و در دانش‌آموzan قربانی با پیشرفت تحصیلی بالا، مقتدرانه و سهل‌گیر می‌باشد. یافته (الکساندر^۲، ۲۰۰۶)، همسو با نتیجه حاصله در خصوص، رابطه بین مشکلات درونی‌سازی شده و سبک فرزندپروری استبدادی و سهل‌گیر می‌باشد. والدین مستبد با سخت‌گیری برای رعایت بی‌چون و چرای مقرراتی که در خانواده وضع کرده‌اند باعث می‌شوند که فرزندان از مشکلات بستری در روابط بین فردی رنج ببرند، منفعل و وابسته بوده و با سطح پایینی از اعتماد به نفس و سازگاری اجتماعی بار بیایند. داشتن روابط ضعیف با دیگران باعث طرد هر چه بیشتر فرد شده و زمینه را برای قربانی شدن و افت تحصیلی آنها فراهم می‌کند. در پژوهش حسینی فرد (۱۳۸۱)، در مقیاس اضطراب تفاوت بین گروه مقندر و دیگر گروه‌ها معنادار نبود. در واقع والدین مقندر اکثر^۳ کمال طلب هستند و بالاترین انتظارات را از فرزندشان دارند. غالباً کودکان از پس برآورده کردن این انتظارات برنمی‌آیند و مضطرباند که مبادا دیگران برقسپ بی‌کفایتی به آنها بزنند. کودکانی که مضطربند، مهارت‌های اجتماعی ضعیف و کاهش عملکرد تحصیلی را تجربه می‌کنند و مشکلات رفتاری این چنینی بر

قربانی شدن افراد صحه می‌گذارد. در شیوه تربیتی سهل‌گیرانه نیز چون والدین همیشه در صدد تأمین تمام خواسته‌های فرزندان هستند، فرزندان سختی احساس نمی‌کنند و به سبب استفاده نکردن استعدادهای بالقوه خود بی‌اراده و کم اراده‌اند. چنین افرادی در تعامل با اجتماع از توانایی لازم و کافی برخوردار نیستند. بنابراین افراد ضعیف نفس نمی‌توانند در برابر دیگران از حق خود دفاع بکنند و این امر منشأ افت تحصیلی و مشکلات رفتاری از جمله قربانی واقع شدن فرد می‌گردد. بدین ترتیب شیوه‌هایی که والدین در تربیت فرزندان خود به کار می‌گیرند نقش اساسی در تأمین سلامت روانی و عملکرد تحصیلی فرزندان آنها دارد.

در نهایت، آنچه از انجام این پژوهش باید مورد توجه قرار بگیرد این است که با اشراف به اینکه پژوهش حاضر از نوع علی مقایسه‌ای می‌باشد امکان کنترل متغیرهای مداخله‌گر از قبیل فقر فرهنگی، عوامل شخصیتی و... در رفتار قلدری / قربانی ممکن نبود. از دیگر محدودیت‌های مهم در پژوهش مذکور می‌توان به مشکل دسترسی به والدین کودکان در مرحله پاسخ‌دهی به پرسش‌نامه مربوط به سبک‌های فرزندپروری والدین اشاره کرد. از آنجا که پژوهش حاضر در شهرستان جلفا انجام شد، لذا نتایج آن قابل تعمیم به شهرهای دیگر نیست. به دلیل اینکه در این پژوهش عامل جنسیت کنترل نشده است (هر دو جنس مورد مطالعه قرار گرفته‌اند) امکان بررسی رفتارهای قلدری و قربانی با توجه به جنسیت وجود نداشته است. با توجه به نتایج بدست آمده از تحقیق حاضر، ضروری است والدین را نسبت به الگوهای تربیتی و اثرات هر یک از آنها بر فرزندان، آگاه کرد و همزمان با افزایش شناخت و آگاهی معلمان و عوامل مدرسه از پیامدهای پدیده قلدری، بسیاری از مدارس و آموزشگاه‌ها باید در صدد فعالیت‌های پیشگیرانه و درمانی برای کاهش این رفتارها و اثرات آن باشند.

۱۳۹۴/۰۵/۱۱

تاریخ دریافت نسخه اولیه مقاله:

۱۳۹۴/۱۱/۲۵

تاریخ دریافت نسخه نهایی مقاله:

۱۳۹۵/۰۶/۰۱

تاریخ پذیرش مقاله:

منابع

- اسفندیاری، غلامرضا (۱۳۷۴). بررسی و مقایسه شیوه‌های فرزندپروری مادران کودکان مبتلا به اختلالات رفتاری و مادران کودکان بهنگار و تأثیر آموزش مادران بر اختلالات رفتاری فرزندان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، انسیتیوتیو تحقیقات روانپژوهشی تهران.
- برزگر بفویی، کاظم و حسن خضری (۱۳۹۲). بررسی میزان شیوع انواع زورگویی در مدارس راهنمایی شهرستان یزد از دیدگاه دبیران، تعلیم و تربیت استثنایی، ۱۳(۷)، ۲۶-۱۵.
- بیرامی، منصور و پروانه علائی (۱۳۹۱). قدری در مدارس راهنمایی دخترانه: نقش شیوه‌های فرزندپروری و ادراک از محیط عاطفی خانواده، مجله روانشناسی مدرسه، ۳۲(۳)، ۵۶-۳۸.
- پلنگی، مریم (۱۳۹۱). مقایسه سبک‌های فرزندپروری و رگه‌های شخصیتی در دانش‌آموزان قدر و غیرقد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز.
- چاپاری، صبا (۱۳۹۱). رابطه شیوه‌های فرزندپروری والدین و فرزندپروری ادراک شده فرزندان با میزان اضطراب و سازگاری نوجوانان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز.
- چالمه، رضا (۱۳۹۲). کفایت روانستجوی مقیاس قدری ایلینویس در دانش‌آموزان ایرانی: بررسی روایی، پایابی و ساختار عاملی، روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختی، ۱۱(۳)، ۵۲-۳۹.
- حسینی فرد، مهدی (۱۳۸۱). بررسی همه‌گیرشناسی اختلالات روانی در دانش‌آموزان مقطع دبیرستان شهرستان رفسنجان و ارتباط آن با شیوه‌های فرزندپروری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، انسیتیوتیو تحقیقات روانپژوهشی تهران.
- دادگر، راحله (۱۳۸۹). راهکار درباره پیشگیری از قدری، تعلیم و تربیت استثنائی، شماره ۱۰۲، ۷۳-۶۸.
- رضایی، اکبر و شبینم خداخواه (۱۳۸۸). رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و باورهای معرفت شناختی با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مقطع متوسطه، علوم تربیتی، ۱۳۴-۱۱۷.
- زارعی، اقبال (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین شیوه‌های فرزندپروری والدین با ارتکاب نوجوان به رفتارهای پرخطر بر اساس مقیاس کلونینگر، مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدویقی یزد، ۱۸(۳)، ۲۲۴-۲۲۰.

مهرافزا، مریم (۱۳۸۳). بررسی رابطه شیوه‌های فرزندپروری با خلاقیت و پیشرفت تحصیلی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز.

میرزاei، مهشید؛ میراچهرزاد، مینو و یاسمون یعقوبی (۱۳۸۸). سبک‌های فرزند پروری والدین شهر رشت، دو فصلنامه دانشکده‌های پرستاری و مامایی استان گیلان، ۱۹(۶۱)، ۳۱-۲۷.

نامدار، فریماه (۱۳۹۲). مقایسه رفتارهای قدری/قربانی در دانشآموزان واحد ناتوانی بادگیری و دانشآموزان عادی پایه‌پنجم و ششم، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز.

هیبتی، خلیل (۱۳۸۱). بررسی شیوه‌های فرزندپروری والدین و رابطه آن با شیوه‌های مقابله با استرس دانشآموزان دختر و پسر سال سوم دبیرستان‌های شهر ورزقان، پایان‌نامه چاپ نشده کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز.

Alexander, T. (2006). *Parenting and Behaviors of 12 to 15 Year Old Males in the Virgin Islands*, Unpublished doctoral dissertation, Walden University, New York [On-Line], Available: <http://www.proquest.com>.

Baumrind, D. (1991). Effective parenting during the early adolescent transition In P.A.Cowan & E.M.Hetherington (Eds), *Family transitions*, 2, 111- 163, MillsdalensJ: Erlbaum.

Beaty, L. A., & Alexeyev, E.B. (2008). The problem of school bullies: What the research tells us. *ADOLESCENCE-SAN DIEGO-*, 43(169), 1, 1-11.

Black, S., Weinles, D., & Washington, E. (2010). Victim strategies to stop bullying, *Youth violence and juvenile justice*, 8(2), 138-147.

Bugental, D.B., & Grusec, J.E. (2006). Socialization processes, In W. Damon & R. M. Lerner (Eds. In chief) & N Eisenberg, (Vol. Ed.), *Handbook of child psychology: Vol. 3, Social, Emotional and Personality Development* (6th ed., pp. 366-428). New York: John Wiley and Sons.

Buri, J.R. (1991). Parental authority questionnaire, *Journal of personality*, 6, 22-34.

Chen, J.K., & Astor, R.A., (2010). School Violence in Taiwan: Examining how western risk factors predict school violence in an Asian culture. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(8), 1388-1410.

-
- Debord, Karen, Moore, Stephanie, (2000). Bully Proofing, *North Carolina State University Press*, 25, 75-77.
- Flannery, D.J., & Huff, C.R. (Eds.). (1999). *Youth violence: Prevention, intervention, and social policy*, American Psychiatric Pub.
- Grolnick, W. S. (2003). *The psychology of parental control: How well-meant parenting backfires*, Psychology Press.
- Hammig, B., & Jozkowski, K. (2013). Academic achievement, violent victimization, and bullying among US high school students. *Journal of interpersonal violence*, 28(7), 1424-1436.
- Hanson, T., Austin, G., & Zheng, H. (2010). Academic performance and school well-being in California, *California Healthy Students Research Project Research Brief*, 1.
- Harris, S., Petrie, G., & Willoughby, W. (2002). Bullying among 9th graders: An exploratory study, *NASSP Bulletin*, 86(630), 3-14.
- Henningham, H.B., Gardner, J.M. & SusanWalker, S.Ch. (2009). Experiences of violence and deficits in academic achievement among urban primary school children in Jamaica, *Child abuse & neglect*, 33(5), 296-306.
- Hurt, H., Malmud, E., Brodsky, N.L., & Giannetta, J. (2001). Exposure to violence: Psychological and academic correlates in child witnesses, *Archives of pediatrics & adolescent medicine*, 155(12), 1351-1356.
- Juvonen, J., Wang, Y., & Espinoza, G. (2011). Bullying experiences and compromised academic performance across middle school grades, *The Journal of Early Adolescence*, 31(1), 152-173.
- Kjøbli, J., & Ogden, T. (2009). Gender differences in intake characteristics and behavior change among children in families receiving parent management training, *Children and Youth Services Review*, 31(8), 823-830.
- Lee, Ch.H. (2010). Personal and interpersonal correlates of bullying behaviors among ehavi middle school students, *Interpersonal Violence*, 25 (1), 152-176.
- Miller-lewis, L.R., Baghurst, P.A., Sawyer, M.G., Prior, M. R., Clark, J.J., Arney, F.M., & Carbone, J.A. (2006). Early childhood externalizing

- behavior problems: child, parenting, and family-related predictors over time, *Journal of abnormal child psychology*, 34(6), 891-906.
- Mouttapa, M., Valente, T., Gallaher, P., Rohrbach, L.A., & Unger, J.B. (2004). Social network predictors of bullying and victimization. *ADOLESCENCE-SAN DIEGO-*, 315-336.
- Nansel, T.R., Overpeck, M., Pilla, R.S., Ruan, W.J., Simons-Morton, B., & Scheidt, P. (2001). Bullying behaviors among U.S. youth: Prevalence and association with psychosocial adjustment, *Journal of the American Medical Association*, 285(16), 2094-2100 and 2992-3100.
- O'Moore, M. (2010). *Understanding school bullying: a guide for parents and teachers*, Veritas Publications Limited, P. 83.
- Paris, S.G., & Winograd, P. (2001). *The Role of Self-Regulated Learning in Contextual Teaching: Principles and Practices for Teacher Preparation*, W.w.w.ciera.org/library/achieve.
- Rigby, K. (2003). *Stop the bullying: a handbook for schools*, Aust Council for Ed Research.
- Rinaldi, C.M., & Howe, N. (2011). Mothers' and fathers' parenting styles and associations with toddlers' externalizing, internalizing, and adaptive behaviors, *Early Childhood Research Quarterly*, 27(2), 266-273.
- Rose, C.A., Espelage, D.L., Aragon, S.R., & Elliott, J. (2011). Bullying and victimization among students in special education and general education curricula, *Exceptionality Education International*, 21(3), 2-14.
- Schwartz, D., Gorman, A.H., Nakamoto, J., & Toblin, R.L. (2005). Victimization in the Peer Group and Children's Academic Functioning, *Journal of Educational Psychology*, 97(3), 425-435.
- Smith, Peter K., Pepler, Debra, Rigby, Ken, (2004). *Bullying in Schools: How Successful Can Interventions Be?* Cambridge University Press, NewYork, 13-34.
- Wong, D.S., Lok, D.P., Lo, T.W., & Ma, S.K. (2008). School bullying among Hong Kong Chinese primary schoolchildren, *Youth & Society*, 40 (1), 35-54.
- Yurtal, F., & Artut, K. (2010). An investigation of school violence through Turkish children's drawings, *Journal of interpersonal violence*, 25(1), 50-62.